

Номінативне поле субконцепту ΝΟΣΟΣ у давньогрецькій мові

В.О. Мартин*

Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького, м. Львів, Україна

*Corresponding author. E-mail: volodymmartyn@gmail.com

Paper received 29.10.15; Accepted for publication 09.11.15.

Анотація. Стаття присвячена дослідженню номінативного поля субконцепту ΝΟΣΟΣ у давньогрецькій мові: визначено його ядро, навколядерну зону, ближню й дальню периферію; досліджено засоби вербалізації мікрополів навколядерної зони субконцепту ΝΟΣΟΣ.

Ключові слова: *концепт, субконцепт, ΝΟΣΟΣ, хвороба, номінативне поле*

Представлена розвідка є спробою дослідити мовну репрезентацію концепту «ХВОРОБА» у давньогрецькій мові оскільки даний концепт, утворюючи опозитивну пару із концептом «ЗДОРОВ'Я», відображає у свідомості давніх греків не тільки знання про стан людини, а й експлікує вияв цінності людини у суспільстві.

Концепт «ХВОРОБА» в давньогрецькій мові виступає як складно структурований «ментальний конструкт» [3, с. 123], який реалізується за допомогою субконцептів ΝΟΣΟΣ, ΑΡΡΩΣΤΙΑ, ΑΣΘΕΝΕΙΑ, кожен з яких характеризується певною специфікою. Давньогрецька мова послуговувалась декількома ключовими лексемами для номінації «ХВОРОБА», які виникли у різний час і дещо відрізняються за значенням: ΝΟΣΟΣ, ΑΡΡΩΣΤΙΑ, ΑΣΘΕΝΕΙΑ, що відображає особливості уявлень давніх греків про даний феномен. Саме тому вважаємо за доцільне розглядати інтегральну сему концепту «ХВОРОБА» крізь призму трьох однойменних субконцептів, оскільки саме останні забезпечують множинне варіативне позначення головного концепту [10, с. 35].

Мета даного дослідження полягає у виявленні та описі номінативного поля субконцепту ΝΟΣΟΣ у давньогрецькій мові.

Говорячи про концепт, слід розрізнити два його виміри – ментальну сторону як результат розумової діяльності людини, та «семантичний простір мови», який отримує номінацію, виражаючись за допомогою мовних знаків [5, с. 154]. “У першому випадку концепт постає як феномен духовного порядку, як своєрідний ментальний контур. У другому випадку йдеться про його озвонішення мовними засобами, тобто про його матеріальну оболонку.” [11, с. 104].

Одним з першочергових завдань у дослідженні певного концепту є одержання якомога повнішого списку мовних одиниць, що вербалізують цей концепт [2, с. 47]. Здебільшого таким вербалізатором концепту вважається слово, яке найповніше і найадекватніше передає його зміст.

Згідно з З. Поповою та І. Стерніним, сукупність мовних засобів, що об'єктивують концепт у визначений період розвитку суспільства, визначається як номінативне поле концепту. [8, с. 47]. На відміну від інших структурних угруповань лексики номінативне поле має комплексний характер, включаючи в свій склад групи таких типів: лексико-семантичне поле, лексико-фразеологічне поле, синонімічний ряд тощо, але в той же час не виступає як структурне угруповання в системі мови, становлячи виявлену і впорядковану сукупність номінативних одиниць [7, с. 39].

Номінативне поле концепту принципово неоднорідне: воно містить як прямі номінації безпосередньо самого концепту, що утворює ядро номінативного поля, так і номінації окремих когнітивних ознак концепту, що розкривають зміст концепту і відношення до нього в різних комунікативних ситуаціях, утворюючи периферію номінативного поля [8, с. 66-67].

Номінативне поле концепту охоплює різноманітні мовні засоби, зокрема: прямі та похідні номінації концепту, спільнокореневі слова, одиниці різних частин мови, деривативно пов'язані з основними лексичними засобами вербалізації концепту; симіляри; контекстуальні синоніми тощо (детальний перелік таких засобів даний у [9, с. 69-71]).

Ключове слово (лексична одиниця, яка найбільш повно номінує досліджуваний концепт) і його синоніми становлять ядро номінативного поля, до якого, услід за Л.М. Михайловою, будемо відносити лексеми, які відзначаються: а) високою частотністю вживання; б) найбільшою узагальненістю за своєю семантикою у прямому значенні; в) стилістично та експресивно нейтральні [7, с. 40].

У структурі концепту диференціюється ядро, навколядерна зона та периферія. Ядро і навколядерна зона переважно репрезентують універсальні й загальнонаціональні знання, а периферія – індивідуальні [6, с. 44].

Центральне місце субконцепту ΝΟΣΟΣ серед інших згаданих підтверджується найвищою, порівняно з іншими, частотністю вживання відповідної лексеми. Згідно з даними електронного корпусу Thesaurus linguae Graecae вона представлена 2093 фіксаціями тоді як ἀρρώστια – 543, а ἀσθένεια – 1852. На користь її домінування свідчить також давність походження (засвідчена вже у Гомера) та формальна простота (ἀρρώστια та ἀσθένεια є складними утвореннями сформованими на основі коренів зі значенням «сила» за допомогою alpha privativum).

Для визначення внутрішньої форми досліджуваного субконцепту необхідно звернутися до етимологічного, словотвірного та семантичного аналізу. Аналіз лексикографічного матеріалу, фрагментів оригінальних текстів, етимології та дериваційного поля даної лексеми дав можливість зробити певні узагальнення.

Лексема νόσος не має певної етимології. На підставі іонійсько-епічної форми νόσος у Гомера і Геродота етимологом (знову ж таки без пояснення семантики) вважалось *νόςος [12, с. 1024; 13, с. 324], однак, згідно з Я. Вакернагелем [15, с. 86], νόσος може бути некоректним написанням νόσος і репрезентувати вихідну форму *νόσος. Серед пояснень останнього ча-

су згадаємо припущення А. Віллі, який вважає етимологічним композитом * *n-osu-os* «позбавлений здоров'я», що походить, у свою чергу, від * (*h*₁)*osu-* «здоров'я» [16]. Таку точку зору заперечує П. Бікс, стверджуючи, що наявність ларингала у корені мала б результатом появи форми **anoswo-* [12, с. 1024].

Аналіз лексикографічних джерел засвідчує сильний дериваційний потенціал даного іменника на основі якого утворено 43 похідні одиниці. Серед них:

а) іменники – *ánosía* «свобода від хвороби», *vósa-vsi* «хворіння», *voseróthē* «слабкість», *vóseuma*, *vóshma* (*voshímē*) «хвороба», *voshímátiōn* «незначна хвороба», *voshlēia* «лікування, догляд; хвороба, яка потребує догляду», *vosoκομείον* «лікарня», *vosoκομία* «лікування, догляд», *vosoκόμος* «доглядальник за хворими», *vosotrofia* «лікування хвороби», *voulosútēs* «звільнення від хвороби»;

б) прикметники: *ánosos* «не хворий, здоровий», *épinosos* «підвладний хворобі, недужий», *voshkérōs* «хворобливий», *voserós* (*voshpρός*) «хворий; той, який приносить хворобу», *voshlios* «хворобливий, пов'язаний з хворобою», *voshlós*, *voshímátkós* «хворобливий», *voshímátdōdēs*, *voshódēs* «хворобливий, заразний, шкідливий», *voshpτήριος* «нездоровий», *voshpφόρος* «той, який приносить хворобу», *voshpγνωμονικός* «той, який вміє розпізнавати хворобу», *voshpεργός*, *voshpοιός* «той, який спричиняє хворобу», *voshpóthmos* «хворий на серце», *voshpοβάρης* «спричинений важкою хворобою», *voshpομελής* «з хворими кінцівками», *pavsinosos* «той, який припиняє хвороби»;

в) дієслова: *vosházō* «бути хворим; спричинити хворобу», *voshéuοmai* «бути хворобливим», *voshéō* «хворіти», *voshlēúō*, *vosoκομέω* «доглядати хворого», *voshízō* «робити хворим», *voshολογέω* «пояснювати хворобу», *voshοποιέω* «спричиняти хворобу», *voshοtύφέω* «хизуватись хворобою», *épinoshéō* «хворіти після чого-небудь».

Очевидно, що не для всіх із наведених лексем вихідною слугувала основа *vosh-*. Деякі із дериватів є вторинного походження, утворюючи свої словотвірні гнізда вже на базі похідного слова – дієслова чи іменника, напр.: *voshos* – *vosoκομέω* – *vosoκομία* – *voshο-κόμος* – *vosoκομείον* або ж *voshos* – *voshéō* – *voshlós* – *voshlēúō* – *voshlēia* тощо.

Із іменником *voshos* також пов'язаний засвідчений у Мілеті епітет Зевса *Nósiος* «захисник від хвороб». Це, на нашу думку, може слугувати ще одним свідченням про біполярність мегаконцепту, який ми окреслюємо як «стан людини», а саме – «здоров'я/хвороба». Якщо звернутись до міфології древніх греків, то яскравим прикладом такого «симбіозу» може слугувати Аполлон, який одночасно постає як бог-цілитель і бог-месник, що своїми стрілами насилає хвороби.

Авторитетні лексикографічні джерела [4; 14], які є одними з найповніших лексикографічних видань з грецької мови, дозволили встановити лексико-семантичний діапазон слова *ΝΟΣΟΣ*: «хвороба, пошесть», «горе, страждання», «психічний розлад», «лихо, зло», «зіпсованість». Для дієслова *voshéō* притаманні наступні значення: «бути фізично або душевно хворим», «бути пошкодженим, зіпсованим», «перебувати в емоційному потрясінні», «страждати, мучитись», «перебувати у скрутному становищі». Таким чином, номінативне

поле субконцепту *ΝΟΣΟΣ* представлене лексемами різної частиномовної приналежності.

Отже, субконцепт «*ΝΟΣΟΣ*» є ментальною одиницею, яка відображає у свідомості давніх греків уявлення про хворобу насамперед як «фізичний чи психічний недолік», «наявність руйнівного впливу на людину», «погане самопочуття, слабкість організму, наявність негативних чинників впливу», що є виявом семи «нещастя, горе, страждання». Отже, ядром номінативного поля субконцепту «*ΝΟΣΟΣ*» є іменник *voshos* та дієслово *voshéō*.

Окрім названих концептуально значущих лексем ядра, існує довколаядерна зона утворена номенами, які є близькими за значенням до лексеми-імені концепту, але мають нижчу, порівняно з *voshos* частотність вживання, притаманну їм сему «хвороба» і представлені у стилістично нейтральному мовленні.

Л.А. Базилова до приядерної зони відносить ядра мікрополів, які входять у структуру концепту, і репрезентанти яких відображають парадигматичні відношення слова-імені концепту [1]. У структурі субконцепту *ΝΟΣΟΣ* можемо виділити два мікрополя, які мотивуються семантикою історичної основи слова-імені концепту: 1) «хворобливий стан»; 2) «лікування».

Мікрополе «хворобливий стан» репрезентоване такими вербалізаторами: *voshansis* «хворіння», *voseróthē* «слабкість», *vóseuma*, *vóshma* (*voshímē*) «хвороба», *voshímátiōn* «незначна хвороба», *voshkérōs*, *voshlios*, *voshímátkós* «хворобливий», *voserós* (*voshpρός*) «хворий», *voshlios* «хворобливий, пов'язаний з хворобою», *voshímátdōdēs*, *voshódēs* «хворобливий, заразний, шкідливий», *voshpτήριος* «нездоровий» *voshpóthmos* «хворий на серце» *voshpομελής* «з хворими кінцівками», *voshpεργός*, *voshpοιός* «той, який спричиняє хворобу», *vosházō* «бути хворим, спричинити хворобу», *voshéuοmai* «бути хворобливим», *voshízō* «робити хворим», *voshοποιέω* «спричинити хворобу». Сюди ми також зараховуємо спеціалізовану лексику на позначення різного роду хвороб: *diabήtēs* «діабет», *glaukōma* «глаукома» тощо.

Мікрополе «лікування» представлене такими лексемами: дієслова *voshlēúō*, *vosoκομέω* «доглядати хворого», *voshολογέω* «пояснювати хворобу»; іменники *voshlēia* «лікування, догляд; хвороба, яка потребує догляду», *vosoκομείον* «лікарня», *vosoκομία* «лікування, догляд», *vosoκόμος* «доглядач хворих», *vosotrofia* «лікування хвороби», *voulosútēs* «звільнення від хвороби»; прикметники *voshpγνωμονικός* «той, який вміє розпізнавати хворобу», *pavsinosos* «той, який припиняє хвороби». До периферійної зони даного мікрополя можна також зарахувати лексеми, у значенні яких сема «хвороба» відсутня, але їх семантика перед-бачає зв'язок із хворобою: *íōmai* «лікувати», *íatρός* «лікар», *fármakon* «ліки».

Вербалізатори мікрополів часто є полісемантичними і здатні репрезентувати одразу два мікрополя (наприклад, *voshlēia* «лікування, догляд; хвороба, яка потребує догляду») або одночасно належати до концептосфер «ХВОРОБА» і «ЗДОРОВ'Я», як, наприклад, *íōmai* «лікувати». До певного мікрополя ми відносили лексеми за принципом домінантної семи.

Основними ознаками мовних одиниць, що належать до ближньої периферії, є одиниці з меншою, порівняно з ядром, частотністю і стилістичною нейтральністю, а

також мінімальною залежністю від контексту. До ближньої периферії будемо відносити лексичні одиниці, у семантиці яких узуально присутня сема «хвороба». Це слова, які входять до структури інших субполів – «ΑΡΡΩΣΤΙΑ», «ΑΣΘΕΝΕΙΑ», однак семантично перебувають на периферії. Оскільки частина з них є полісемантичними, то зазвичай конкретизатором семантики виступає контекст. Ближня периферія представлена прикметниками ἄρρωστος, ἀσθενής: ἄρρωστος τὴν ψυχὴν (Xen.) – душевно хворий; ἀσθενής περὶ τὸν ὀφθαλμὸν (Luc.) – хворий на очі; прислівниками ἄρρωστος, ἀσθενῶς: ἄρρωστος ἔχειν (Aeschin.) – бути хворим, ἄρρωστος διακεῖσθαι (Isocr.) – лежати хворим, ἀσθενῶς ἴσχειν (Plat.) – бути недужим; дієсловами ἀσθενέω, ἄρρωστέω: ἀσθενέω μέλη (Eur.) – хворіти на ноги, ἀσθενέω ἀσθένειαν (Plat.) – хворіти, χεὶρ ἄρρωστοῦσα (Gr. Naz.) – хвора рука; іменниками ἀσθένως «захворювання»: σημεῖον ἀσθενώσεως (Hipp.) – ознака захворювання.

Дальня периферія включає в себе слова з невисокою частотністю, як однозначні, так і багатозначні. Вона представлена лексичними одиницями, у семантиці яких узуальна сема «хвороба» відсутня, однак контекстуально ці одиниці номінують хворобу або пов'язані з нею.

До номенів дальньої периферії будемо включати наступні лексеми: іменники πάθος – «випадок, нещастя»: δυσεντερικὰ πάθη (Diog. L.) – кишкові хвороби, ἐν πάθει εἰμί – хворіти; та його деривати πάθημα, κακολάθεια «страждання», ἐμπίθεια «ушкодження»: παθήματα τε καὶ νοσήματα (Plat.) – хвороби і недуги, κακολάθεια σώματος (Antipho.), ἐμπίθεια τῆς σαρκός (Gal.) – хвороба м'яких тканин; τό κακόν «лихо, зло», καχεξία «поганий стан, хворобливість»: καχεξία τῶν σωματῶν (Plat.) – хворобливість тіл; ἀνασκευή – усунення, лікування:

ἀνασκευή πυρετῶν (Diosc.) – лікування гарячки; дієслово πάσχω «страждати»: πάσχοντες ἄνθρωποι (Gal.) – пацієнти, κακῶς (πονηρῶς, μαλακῶς, φλαύρως), ἔχω (εἰμί) «почуватись погано», ἐσχάτως ἔχω «хворіти до смерті», ἀγανακτέω «відчувати подразнення, боліти, страждати»: ἀγανακτέω τοὺς ὀδόντας «мучитись зубами», прикметники ἀδύνατος «недужий, слабий»: ἀδύνατος σώματι (Lys.) – недужий тілом.

До дальньої периферії, на нашу думку, слід зараховувати також номен на позначення симптоматики хвороб та хворобливих станів, оскільки вони імпліцитно, але не обов'язково, передбачають хворобу, зокрема, іменники ἄλγος, ὀδύνη «біль»: ἄλγος τῶν ποδῶν (Xen.) – біль ніг, ὀδύνη κακή (Hom.) – поганий біль, πυρετός «гарячка»: θνήσκειν ἐκ πυρετοῦ (Erigr.Gr.) – померти від гарячки; прикметники ὀδυνηρός «болючий»: ὀδυνηρότατον τραῦμα (Iul.) – дуже болюча рана. Слід зазначити, що дана дальня периферія є спільною і для поля субконцептів «ΑΡΡΩΣΤΙΑ» та «ΑΣΘΕΝΕΙΑ»

Аналіз лексикографічного матеріалу дав можливість зробити наступні висновки: «ХВОРОБА» є одним з ключових концептів з високим ступенем деталізації і специфікації концептуального простору, а також частотністю мовних репрезентацій; ядром номінативного поля субконцепту «ΝΟΣΟΣ» є однойменний іменник та дієслово νοσέω. Приядерну зону цього мікроконцепту утворюють два мікрополя: 1) «хворобливий стан» та 2) «лікування». До ближньої периферії належать лексичні одиниці, у семантиці яких узуально присутня інтегральна сема «хвороба». Дальня периферія представлена лексичними одиницями, у семантиці яких узуальна сема «хвороба» відсутня, однак контекстуально ці одиниці номінують хворобу.

ЛІТЕРАТУРА

- [1] Базылова Л.А. Средства репрезентации концепта "Дом" в русском и немецком языках (на материале романа А.Г. Битова «Пушкинский дом» и его немецкоязычного перевода): автореф. дисс. на соискание учен. степени канд. пед. наук : спец. 10.02.01 – русский язык, 10.02.19 – теория языка / Людмила Анатольевна Базылова. – Калининград, 2010. – 23 с.
- [2] Богданова А.Г. Когнитивная интерпретация единиц номинативного поля концепта «вежливость» (на материале немецкого и русского языков) / А.Г. Богданова // Вестник Томского государственного университета. – Томск, 2009. – Вып. № 319. – С. 11 – 15.
- [3] Голованова Е.И. Введение в когнитивное терминоведение. Учебное пособие. – М.: Флинта; Наука, 2011. – 224 с.
- [4] Дворецкий И.Х. Древнегреческо-русский словарь. – Т. I-II / И.Х. Дворецкий. – М.: Государственное издательство иностранных и национальных словарей, 1958. – 1904 с.
- [5] Кирилук С.В. Номинативне поле концепту ДОРОГА в німецьких народних казках / С.В. Кирилук // Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. – №930. – Серія «Романо-германська філологія. Методика викладання іноземних мов». – Вип. 64. – Харків: Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, 2010. – С. 153-157
- [6] Маслова В.А. Когнитивная лингвистика: учебное пособие / В.А. Маслова. – Минск: ТетраСистемс, 2008. – 272 с.
- [7] Михайлова Л.М. Построение номинативного поля концепта «ГОВОРЕНИЕ» в современном английском языке / Л.М. Михайлова // Гуманитарные и социальные науки //
- Педагогический институт Южного федерального университета, 2008. – №5. – С. 39 – 42
- [8] Попова З.Д. Семантико-когнитивный анализ языка // З.Д. Попова, И.А. Стернин. – Воронеж : Истоки, 2007. – 252 с.
- [9] Попова З.Д. Когнитивная лингвистика // З.Д. Попова, И.А. Стернин. – М. : АСТ, Восток-Запад, 2007. – 314 с.
- [10] Постовалова И.В. Літературознавчий аналіз художнього твору: функціонування поняття «концепт» / І.В. Постовалова, Л.Ю. Зана // Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Філологічні науки. Ч.ІІ. – 2011. – № 3 (214). – С. 32-43.
- [11] Приходько А.М. Концепти і концептосистеми в когнітивно-дискурсивній парадигмі лінгвістики / А.М. Приходько. – Запоріжжя: Прем'єр, 2008. – 332 с.
- [12] Beekes, R. Etymological dictionary of Greek. – Vol. I-II / Robert Beekes. – Leiden: Brill, 2010. – 1808 p.
- [13] Frisk, H. Griechisches etymologisches Wörterbuch. – Bd. 2: Kt – Omega / Hjalmar Frisk. – Heidelberg : Winter, 2006. – 1154 S.
- [14] Liddell, H.G. A Greek-English lexicon / Henry George Liddell, Robert Scott. Henry Stuart Jones. – Oxford: Clarendon Press, 1966. – 2111 p.
- [15] Wackernagel, J. Sprachliche Untersuchungen zu Homer / Jacob Wackernagel. – Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1916. – 264 S.
- [16] Willi, A. Νόσος and ὁσίη: etymological and sociocultural observations on the concepts of disease and divine (dis)favour in ancient Greece / Andreas Willi // The Journal of Hellenic studies. – Volume 128. – November 2008. – P. 153-171

REFERENCES

- [1] Bazylova, L.A. Means of representation of the concept "House" in Russian and German languages (based on the novel Bitov A.G. «Pushkin House» and its German translation): dissertation abstract on scientific PhD degree : spec. 10.02.01 – Russian language, 10.02.19 – theory of language / Lyudmila Bazylova. – Kaliningrad, 2010. – 23 p.
- [2] Bogdanova, A.G. Cognitive interpretation of the units in nominative field of the concept «courtesy» (in German and Russian languages) / A.G. Bogdanova // Bulletin of Tomsk State University. – Tomsk, 2009. – Vol. № 319. – P. 11-15.
- [3] Golovanova, E.I. Introduction to cognitive terminology. Tutorial. – M.: Flinta; Science, 2011. – 224 p.
- [4] Dvoretzkiy, I.H. Ancient Greek-Russian dictionary. – Vol. I-II / I.H. Dvoretzkiy. – M.: Publishing House of foreign and national dictionaries, 1958. – 1904 p.
- [5] Kyrylyuk, S.V. Nominative field of the concept ROAD in German tales / S.V. Kyrylyuk // Bulletin of Kharkiv national university named after V.N. Karazin. – №930. – Series “Roman and German philology. Методика викладання іноземних мов”. – Vol. 64. – Kharkiv: Kharkiv national university named after V.N. Karazin, 2010. – P. 153-157
- [6] Maslova, V.A. Cognitive linguistics: tutorial / V.A. Maslova. – Minsk: TetraSystems, 2008. – 272 p.
- [7] Mikhailova, L.M. Building of nominative field for the concept «SPEAKING» in modern English language / L.M. Mikhailova // Humanities and social sciences // Pedagogical Institute of Southern Federal University, 2008. – №5. – P. 39-42
- [8] Popova, Z.D. Semantic and cognitive analysis of language // Z.D. Popova, I.A. Sternin. – Voronezh : Origins, 2007. – 252 p.
- [9] Popova, Z.D. Cognitive linguistics // Z.D. Popova, I.A. Sternin. – M. : ACT, Vostok-Zapad, 2007. – 314 p.
- [10] Postovalova, I.V. Literature analysis: functioning of the term “concept” / I.V. Postovalova, L.Yu. Zana // Bulletin of Taras Shevchenko Luhansk National University. Philological sciences. Part.II. – 2011. – № 3 (214). – P. 32-43.
- [11] Prikhodko, A.M. Concepts and systems of concepts in cognitive and discursive paradigm of linguistics / A.M. Pri-khodko. – Zaporizhia: Premier, 2008. – 332 p.
- [12] Beekes, R. Etymological dictionary of Greek. – Vol. I-II / Robert Beekes. – Leiden: Brill, 2010. – 1808 p.
- [13] Frisk ,H. Griechisches etymologisches Wörterbuch. – Bd. 2: Kr – Omega / Hjalmar Frisk. – Heidelberg : Winter, 2006. – 1154 S.
- [14] Liddell, H. G. A Greek-English lexicon / Henry George Liddell, Robert Scott. Henry Stuart Jones. – Oxford: Clarendon Press, 1966. – 2111 p.
- [15] Wackernagel, J. Sprachliche Untersuchungen zu Homer / Jacob Wackernagel. – Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1916.– 264 S.
- [16] Willi, A. Νόσος and ὄσιη: etymological and sociocultural observations on the concepts of disease and divine (dis)favour in ancient Greece / Andreas Willi // The Journal of Hellenic studies. – Volume 128. – November 2008. – P. 153-171.

The nominative field of subconcept ΝΟΣΟΣ in ancient Greek language

V.O. Martyn

Abstract. The article investigates nominative field of subconcept ΝΟΣΟΣ in ancient Greek language. Its core, zone near the core, near and far periphery has been established; means of verbalization of microfields in zone near the core of subconcept ΝΟΣΟΣ has been explored.

Keyword: concept, subconcept, ΝΟΣΟΣ, disease, nominative field